

Arrest

nr. 248 167 van 26 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 21 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 8 januari 2020, verklaart er zich op 14 januari 2020 vluchteling.

1.2. Op 18 augustus 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 19 augustus 2020 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te bezitten, een soennitische moslim te zijn en afkomstig te zijn uit Kamlapur, Dhaka (Bangladesh). U zou daar ook uw hele leven blijven wonen, alvorens u problemen kreeg en even diende onder te duiken in Dhaka Paltan. U ontdekte toen u veertien à vijftien jaar oud was dat u homoseksueel bent en zou sinds uw zeventiende ook een relatie hebben met een man. Op 20 september 2019 was u thuis intiem met uw toenmalige partner toen plots uw familie vervroegd terugkeerde van een familiebezoek. Uw vader betrapte u, verweet u dat dit verboden was volgens de Islam, sloeg u en probeerde u zelfs te wurgen. U vluchtte daarop naar een vriend in Dhaka waar u zo'n drie maanden zou verblijven. Ook uw partner kon ontkomen, maar u heeft sinds die dag geen nieuws meer over hem. Uw moeder zou samen met die vriend uw reis regelen en op 8 januari 2020 verliet u Bangladesh met behulp van een paspoort. Via Italië reisde u richting België, waar u op 14 januari 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van uw relaas legde u een aantal foto's neer, een kopie van uw geboorteakte, alsook een kopie van uw studentenkaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming aannemelijk te maken, en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel origineel document neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 28 januari 2020, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Gevraagd naar mogelijke stukken ter staving van uw identiteit, merkte u echter vreemd genoeg op nooit een identiteitskaart te hebben gehad. Daargelaten dit blijktens toegevoegde informatie eerder weinig waarschijnlijk lijkt, meende u daarentegen wél een paspoort te hebben gehad. Gevraagd naar dit stuk, merkte u dan weer eerder stereotiep op dat de smokkelaar het paspoort zou hebben afgenomen. Ofschoon u het verlies van uw paspoort nooit zou hebben aangegeven bij de daarvoor bevoegde instanties, bleek u plots ook niet meer te weten sinds wanneer u dat paspoort zou hebben gehad. Nog vreemder was evenwel dat u evenmin leek te weten of u eigenlijk Bangladesh had verlaten met dat paspoort, of de smokkelaar een ander paspoort zou hebben geregeld. Dat u hier helemaal niet van op de hoogte zou zijn, raakt werkelijk kant noch wal en te meer u nadien plots zou verklaren wél een ander paspoort te hebben gebruikt, nota bene met een andere naam, wordt uw geloofwaardigheid ernstig ondermijnd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 25 juni 2020, p. 4-6). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u uw paspoort (en identiteitskaart) liever niet kenbaar wenst te maken aan de Belgische autoriteiten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Wat er ook van zij, u voegde na het persoonlijk onderhoud nog foto's toe van uw geboorteakte en uw studentenkaart, al vermogen deze documenten evenmin om voorgaande appreciatie om te buigen. Immers betreft het hier slechts foto's/kopieën en kunnen deze altijd onderhevig zijn geweest aan mogelijk knip- en plakwerk. Evenmin is de geboorteakte voorzien van een foto (of zelfs vertaling), waardoor niet met zekerheid kan worden gesteld dat deze u dan wel zou aanbelangen. De studentenkaart is evenmin een officieel identiteitsdocument en kan dus evenmin uw identiteit staven. Dat u deze bovendien plots wel zou kunnen neerleggen terwijl u eerder verklaarde "geen documenten" te hebben in Bangladesh, is hoogst opmerkelijk (CGVS, p. 3). Het CGVS wenst er dan ook op te wijzen dat uit toegevoegde informatie blijkt dat allerhande documenten wegens 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt. Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid aldus een eerste keer daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Ten tweede wordt uw geloofwaardigheid ernstig ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u Bangladesh te hebben verlaten omwille van uw homoseksuele geaardheid en de hieraan gekoppelde problemen (CGVS, p. 6-7). Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt

een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering homoseksueel te zijn en wel om volgende redenen.

In casu konden uw verklaringen over uw vermeende geaardheid, de bewustwording daartoe, uw relaties en uw kennis omtrent de LGBTQ-gemeenschap allerm minst overtuigen. Zo verklaarde u homoseksueel te zijn en werd u gevraagd om uw geaardheid te omschrijven, al antwoordde u hier nogal summier: "Ik hou enkel van mannen" op. U leek daar verder weinig aan te kunnen toevoegen en u dan ook gepolst naar uw bewustwording, het moment in uw leven waarop u die aantrekking voelde omschreef u dit dan weer vaag als: "Ik voelde dat ik anders was". U voegde daar verder aan toe dat "Ik werd niet aangetrokken tot meisjes, ik wou enkel bij jongens of mannen zijn" en viel in herhaling toen u eerder stereotiep opmerkte "Ik kreeg de bevestiging dat ik geen vrouwen wilde, enkel mannen". U dan ook gevraagd hoe u die bevestiging zou hebben gekregen, bleek u hier niet op in te kunnen gaan en herhaalde u enkel dat u die bevestiging kreeg "omdat ik niet wilde praten met meisjes". In elk geval, u beweerde ook dat u 'anders' was en gevraagd wat u hier dan mee zou bedoelen, bleek u opnieuw niet verder te geraken dan: "(ik) hield er niet van om met meisjes te praten". U bleek daar verder niet over te kunnen uitweiden en u dan ook gepolst of u uw geaardheid nog op een andere manier zou hebben ontdekt, bleek dat vreemd genoeg niet het geval te zijn: "Ik had geen andere reden, enkel dat". Dat u uw bewustwordingsproces zo beknopt zou omschrijven is reeds bevreemdend, doch ook gepolst naar uw gevoelens destijds bleek u bijzonder karig met informatie. Zo stelde u toen enkel (opnieuw) te voelen dat u "liever bij mannen was" en "dat is het". U herhaalde verder wederom dat u niet met meisjes wilde praten en gevraagd wat u voelde in de periode tussen uw 'ontdekking' en de zekerheid die u kreeg antwoordde u opnieuw (en weinig verrassend) dat u "tussenin voelde ik enkel dat ik een relatie met jongens wou hebben" en "Ik zag de jongens graag". U bleek daarnaast de grootste moeite te hebben om nog meer over uw gevoelens te praten en u gevraagd deze te omschrijven geraakte u niet verder dan: "Ik hou van mannen". U opnieuw de kans gegeven uw gevoelens verder te omschrijven herhaalde u enkel zichzelf en stelde u "Ik hou van alles aan mannen". U meende zich in de periode nadien "opgesloten" te voelen, doch geraakte ook niet verder dan dit (CGVS, p. 7-9). Dat u dergelijke moeite zou hebben om ook nog maar een beetje over uw gevoelens te praten tijdens dit bewustwordingsproces, u hiervoor steevast vervalt in stereotiepe en vage beweringen doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Een seksuele geaardheid is een identiteit, een wezenlijk deel van iemands persoonlijk en gaat niet louter over daden en gedrag maar ook over gevoelens en beleving. Doorheen uw verklaringen kunt u wat dit betreft geenszins overtuigen. Op geen enkel moment was u aldus in staat om duidelijk de ontdekking van uw seksualiteit uit te drukken.

Daarnaast slaagde u er ook niet in het CGVS te overtuigen een oprechte relatie en/of seksuele contacten te hebben gehad met mannen. Zo verklaarde u in Bangladesh reeds twee partners te hebben gehad en daargelaten u uw eerste relatie niet beter wist te situeren dan toen u "vijftien, zestien" jaar oud was, bleek u maar weinig uitgebreid over deze relatie te kunnen vertellen. Zo zou u destijds samen zijn geweest met een zekere 'B.' en gevraagd hoe uw relatie tot stand zou zijn gekomen antwoordde u nogal stereotiep opnieuw dat hij over mannen praatte en "Niet zoals de andere, ze praten over meisjes". U zou dan ook goede vrienden worden en merkte vreemd genoeg op dat hij zijn gevoelens deelde en u vertelde dat hij graag bij mannen was. U dan ook gevraagd hoe het kwam dat iemand zomaar zo'n zaken zou vertellen, antwoordde u enkel dat hij 'anders was', hetgeen maar weinig overtuigt. Temeer u zelf nog zou verklaren dat u over dergelijke zaken niet durfde te praten in Bangladesh, lijkt het nemen van zulke risico's eerder weinig doordacht. Wat er ook van zij, u dan gepolst naar uw 'eerste keer' bleek u ook dit niet beter te kunnen situeren dan toen u "zestien, zeventien" jaar oud was. U omschreef dergelijk ingrijpende en ongetwijfeld memorabele gebeurtenis eerder summier als "Ik ging er heen en het startte". U dan ook gevraagd hier meer over te vertellen antwoordde u enkel dat er niemand thuis was, u voor elkaar zat, hij dichterbij kwam: "en het startte" – eerder beknopt. Evenzeer zou u B. beknopt omschrijven als: "ik werd niet echt aangetrokken tot B. (...), nooit gevoelens voor hem gehad, enkel fysiek". In elk geval, u zou nadien een relatie starten met een zekere 'M.' en gepolst hoe deze relatie tot stand zou zijn gekomen bleef u ook hier eerder kort: "Als ik naar het college ging, hij was mijn eerste vriend. We werden closer, we deelden onze gevoelens" en "Dan de seksuele relatie startte". U er dan ook op gewezen dat zulks wellicht niet zomaar gebeurt en gevraagd naar meer info viel u enkel in herhaling en stelde u opnieuw nogal vaag dat u vrienden werd en gevoelens deelde. In elk geval, u meende dat M. ook homoseksueel was en gepolst hoe hij zijn geaardheid zou hebben ontdekt moest u het antwoord schuldig blijven. U bleek verder niets kunnen vertellen over uw partner "Wat kan ik zeggen" en gevraagd om hem toch enigszins te omschrijven antwoordde u nogal verrassend: "Ik heb niets te zeggen over hem". U bijvoorbeeld gevraagd waarom u hem zo graag mocht, geraakte u niet verder dan "Hij zag er goed uit" en u er dan ook op gewezen dat u bijzonder karig bleef met informatie over de liefde van uw leven antwoordde u nogal weinig afdoend: "Je moet preciezer zijn. Wat wil je precies weten? Dan is het gemakkelijker voor mij". Dat u de grootste moeite zou hebben om ook nog

maar spontaan iets kwijt te kunnen over uw partner, de verboden liefde waardoor u Bangladesh zou zijn ontvlucht en met wie u ruim twee jaar een relatie had, is niet ernstig. U werd gevraagd zijn uiterlijk te omschrijven, maar bleef steken bij "Hij was groot zoals mij, hij was een beetje mollig" en "Niets anders dat is het". U kon daar verder nog aan toevoegen dat hij krulhaar had en zwarte ogen, doch waarom u hem net zo aantrekkelijk leek te vinden, leek u te zijn ontgaan. Zo ook omschreef u zijn karakter als "perfect", "ik zag geen negatieve kanten" en "alles was positief", hetgeen maar weinig overtuigt. U dan gevraagd naar bijzondere gebeurtenissen of herinneringen tijdens jullie relatie verviel u wederom in stereotypen en stelde u dat u graag samen weg ging. U dan gevraagd of u vaak samen gezien werd, antwoordde u "Als we de tijd hadden", doch waarom u niet veel later dan weer zou beweren te vermijden vaak samen gezien te worden, is eerder bevreemdend. U wist tot slot wel zijn broers bij naam te noemen, maar hun volledige naam kende u niet (CGVS, p. 10-14). Dat u het ontstaan van uw relatie, uw relatie zelf en uw partner(s) op een dergelijke oppervlakkige en weinig overtuigende manier zou omschrijven is weinig ernstig te noemen. De foto's die u neerlegde ter staving van uw relatie vermogen evenmin bovenstaande appreciatie om te buigen. Dergelijke privéfoto's dragen immers geen enkele bewijswaarde daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft dan ook geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze werden gemaakt.

Tot slot bleek u ook een bijzonder geringe kennis te hebben over de homoseksuele gemeenschap, zowel in uw land van herkomst, als in België. Zo zou u regelmatig een stapje in de wereld hebben gezet met uw partner en u dan ook gevraagd of er ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen bestaan in Bangladesh, bleek u hier niet van op de hoogte te zijn, noch leek u hier ooit naar te hebben geïnformeerd. Evenmin had u enig idee of er organisaties zouden zijn die zich inzetten voor de belangen van LGBTQ+ in Bangladesh, al meende u op Facebook wel zoiets te hebben gelezen. U bleek de naam te zijn vergeten. Dat u dan ook nooit hulp zou hebben gezocht bij dergelijke organisatie, of hiernaar zou hebben geïnformeerd, overtuigt dan ook niet. Te meer u hiervoor als verschuiving aanhaalde in angst te leven, doch vreemd genoeg later zou verklaren voor de problemen met uw ouders (waarover later meer), nooit te hebben nagedacht over een vertrek uit Bangladesh, lijkt dergelijke gang van zaken weinig plausibel. Wat er ook van zij, u had gehoord over een zekere 'Xulhaz' en meende op Facebook te hebben gelezen dat hij homoseksueel was en gedood werd. U bleek hierover verder eigenlijk amper iets kwijt te kunnen, wist niet wie hij was, wat hij had gedaan, noch kende u de omstandigheden van zijn overlijden. U hier dan ook op gewezen stelde u dan weer vreemd genoeg dat u "de details" niet had gelezen, hetgeen werkelijk onbegrijpelijk is. 'Xulhaz', een vooraanstaand lid van de LGBTQ-gemeenschap in Bangladesh, en uitgever van het eerste Bengaalse magazine over dit onderwerp in zijn soort, werd tijdens uw verblijf aldaar op brutale wijze om het leven gebracht in Bangladesh. Dat "de details" u dan zouden zijn ontgaan van dergelijke gebeurtenis binnen uw vermeende gemeenschap, die u persoonlijk raakt, houdt geen steek. Uw desinteresse is frappant. Hoe dan ook, gevraagd naar de Bengaalse wetgeving met betrekking tot homoseksualiteit leek u opnieuw weinig onderricht en antwoordde u nogal vaag "Wellicht in de gevangenis". U was klaarblijkelijk niet op de hoogte welke wetten zich hierover uitspreken, doch dat u zelfs niet met zekerheid leek te kunnen stellen dat er "wellicht" zware straffen zouden volgen ondergraaft uw geloofwaardigheid. Ook over België had u enkel te vertellen dat "Voor zover ik weet, België steunt de mensen". U had daar behalve dat men vrij kan leven en er "geen problemen" zouden zijn, eigenlijk niets concreet aan toe te voegen. Dient hier nog aan te worden toegevoegd dat u beweerde ook in België reeds enkele seksuele contacten te hebben gehad, al bleek u hun naam niet meer te kunnen herinneren: "een rare naam". U zou verder in België evenzeer richting Rainbow House, volgens u een bar, zijn gestapt en trok ook in Antwerpen, volgens u eveneens een bar, richting Shouf Shouf. Ofschoon voorgaande in eerste instantie eerder organisaties zijn die zich inzetten voor de rechten van LGBT, verwees u verder ook naar 'Het Roze Huis' wanneer u dan specifiek naar dergelijke organisaties werd gevraagd. Wat dat is, of wat zij konden betekenen voor u omvatte u nogal beknopt als: "Ze zijn in contact met organisaties, ze helpen organisaties". Het lijkt er dan ook sterk op dat u er weinig intensieve contacten op nahoudt met dergelijke organisaties, terwijl deze u ongetwijfeld op weg zouden kunnen helpen. U legde ter staving van uw bezoeken aan voornoemde 'bars' dan wel foto's neer, doch overtuigen deze evenmin. Immers werd reeds eerder opgemerkt dat dergelijke foto's niet vrij zijn mogelijke inscenering en te meer u vooreerst beweerde "vaak" op bezoek te gaan, doch dat later toch maar telkens "één keer" bleek te zijn, dragen deze stukken een bijzonder gesolliciteerd karakter (CGVS, p. 15-17, 20-23). Dat u hier niet meer interesse zou in tonen, of doorleefd over zou kunnen vertellen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dan ook finaal.

Daar geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geaardheid, komt logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw relaas in het gedrang. Die ongeloofwaardigheid zou echter ook nog blijken uit volgende vaststellingen. Zo verklaarde u betrap te zijn tijdens de daad door uw vader, doch gevraagd hoe dit mogelijk zou zijn geweest stelde u nogal weinig afdoend dat zij vervroegd thuis kwamen en u

hen niet had verwacht. U dan ook gevraagd of u de deur van uw kamer niet eens op slot zou hebben gedaan, bleek dat niet het geval te zijn. Een dergelijke zorgeloosheid is dan ook bijzonder verwonderlijk. Wat er ook van zij, u zou daarop richting 'een vriend' zijn gevlucht in Dhaka Palton en daargelaten u daar ruim drie maanden zou blijven wist u niet eens het exacte adres te noemen. U zou dan ook niet meer terug naar huis zijn gekeerd, maar gevraagd hoe u dan uw paspoort te pakken kreeg antwoordde u vooreerst dat u uw moeder zou hebben ontmoet, al wijzigde u meteen u w verklaringen en stelde u dat u met haar had getelefoneerd. Hoe dan ook, u meende dat uw moeder uw reis had georganiseerd en beweerde dat zij daarvoor zo'n 16.000 euro had betaald. U leek niet te weten hoe uw moeder aan dat bedrag zou zijn geraakt en bovendien lijkt het maar weinig waarschijnlijk dat uw moeder dergelijk bedrag zou kunnen verzamelen zonder medeweten van uw vader. In elk geval, u meende dat na de aanval ook uw partner kon ontkomen, maar verklaarde vreemd genoeg nooit meer iets van hem te hebben vernomen. Daargelaten het reeds bijzonder weinig aannemelijk lijkt dat u helemaal niets meer zou hebben vernomen, is het zo mogelijk nog frappanter dat u meermaals zou stellen dat u hem niet kon vinden op Facebook, u geen contact had en dacht dat hij zijn Facebook had gedeactiveerd. Zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan de blauwe map, bent u immers nog steeds vrienden met uw beweerde partner op Facebook, heeft u nog steeds contact en blijkt hij als klap op de vuurpijl zelfs in Italië te zijn. Het hoeft dan ook geen betoog dat bovenstaande vaststellingen bijzonder tekenend zijn voor uw absolute gebrek aan oprechtheid en uw geloofwaardigheid aldus compleet wordt ondermijnd. Dat u overigens op Facebook zou aangeven op vrouwen te vallen komt uw geloofwaardigheid evenmin ten goede (CGVS, p. 15, 17-19).

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas, werden allen reeds hierboven besproken en vermogen allerminst bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Te meer uit toegevoegde waarde ook nog eens blijkt dat allerhande Bengaalse documenten wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt, dragen dergelijke stukken amper bewijswaarde.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/2 tot en met 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 *juncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van "de algemene motiveringsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een attest van gezinssamenstelling (stuk 3), een rapport van Vluchtelingenwerk Vlaanderen (stuk 4), screenshots van Facebook (stuk 5), informatie van zijn profielen op twee datingapps (stuk 6), foto's van een activiteit van de vereniging Shouf Shouf (stuk 7) en twee getuigenissen (stuk 8).

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een aantal foto's neer samen met een e-mail die een getuigenis bevat.

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij homoseksueel is en omwille hiervan wordt bedreigd door zijn vader. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoeker geen enkel origineel document voorlegt ter staving van zijn identiteit; (ii) verzoeker enkel vage en niet-doorleefde verklaringen kan afleggen over de bewustwording van zijn beweerd homoseksuele geaardheid in Bangladesh; (iii) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vage en oppervlakkige verklaringen betreffende zijn beweerd homoseksuele relaties in Bangladesh; (iv) verzoekers kennis over de homoseksuele gemeenschap in Bangladesh en België onaannemelijk beperkt is; (v) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas; en (vi) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen ombuigen.

2.3.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker beweert homoseksueel te zijn en, nadat hij door zijn familie werd betrap op het hebben van intiem contact met zijn homoseksuele partner in zijn ouderlijk huis, door zijn vader te zijn bedreigd.

De Raad wijst erop dat dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerd homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerd homoseksualiteit in de context van de homofobe Bengaalse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Ter staving van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid legt verzoeker de volgende stukken voor: een aantal foto's (zie map 'Documenten' in het administratief dossier, verzoekschrift, stuk 7 en foto's ter terechtzitting neergelegd), informatie over zijn profielen op twee datingapps voor homoseksuelen (verzoekschrift, stuk 6) en twee getuigenissen (verzoekschrift, stuk 8).

Wat betreft de foto's dient erop gewezen dat deze bewijswaarde ontberen gelet op de mogelijke inscenering van wat wordt afgebeeld naar plaats, tijd en omstandigheden. Verzoekers aanwezigheid op een bijeenkomst van de vereniging Shouf Shouf wordt op zich echter niet betwist, doch het loutere feit aanwezig te zijn geweest op een bijeenkomst van een vereniging voor homoseksuele migranten toont op zich niet aan dat verzoeker daadwerkelijk zelf homoseksueel is.

Uit de informatie over verzoekers profielen op twee datingapps voor homoseksuelen kan enkel worden afgeleid dat verzoeker deze profielen heeft aangemaakt. Gelijk wie kan echter dergelijke profielen

aanmaken. Dat verzoeker een profiel heeft aangemaakt op twee datingapps voor homoseksuelen volstaat op zich dan ook evenmin om aan te tonen dat hij daadwerkelijk zelf homoseksueel is. Inzake de twee getuigenissen dient er vooreerst op gewezen dat deze een gesolliciteerd karakter hebben en om die reden dan ook slechts een beperkte bewijswaarde hebben. Daarenboven wordt in de getuigenis van dhr. S.S. gesteld dat verzoeker *“een zeer oprecht, warm, sociaal en geëngageerd persoon vol levensvreugde [is] die ervan houdt anderen te ontmoeten en bij te staan waar nodig”*, terwijl verzoeker zichzelf in zijn verzoekschrift omschrijft als iemand die voorzichtig blijft over de uiting van zijn seksuele geaardheid, die nog steeds zeer discreet blijft, die eerder introvert is en extra terughoudend gezien de schroom en angst met betrekking tot zijn seksuele geaardheid. Beide omschrijvingen van verzoekers karakter, in de getuigenis van dhr. S.S. enerzijds en in het verzoekschrift anderzijds, zijn bezwaarlijk met elkaar verzoenbaar. De getuigenis van dhr. E.V.D.V. stelt enkel dat verzoeker zich wenst te integreren in België en dat verzoekers leven in gevaar zou zijn indien hij naar zijn land van herkomst zou dienen terug te keren. De getuigenis van F. C., ter terechtzitting neergelegd en stellende dat hij verzoeker in België heeft leren kennen en kortstondig een relatie had met hem mist objectieve bewijswaarde en is bovendien een gesolliciteerd stuk.

Gezien de voornoemde documenten op zich niet volstaan teneinde de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid *in concreto* aannemelijk te maken, dienen zijn verklaringen in rekening te worden gebracht. Zoals reeds gesteld, kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij omtrent de bewustwording en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen kan afleggen, die op hun beurt dienen te worden gezien in het licht van de homofobe Bengaalse samenleving.

Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenwel dat verzoeker allerminst geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de bewustwording en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dienaangaande terecht dat verzoeker enkel vage en niet-doorleefde verklaringen kan afleggen over de bewustwording van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in Bangladesh, er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vage en oppervlakkige verklaringen betreffende zijn beweerde homoseksuele relaties in Bangladesh en verzoekers kennis over de homoseksuele gemeenschap in Bangladesh en België onaannemelijk beperkt is:

“Ten tweede wordt uw geloofwaardigheid ernstig ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u Bangladesh te hebben verlaten omwille van uw homoseksuele geaardheid en de hieraan gekoppelde problemen (CGVS, p. 6-7). Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering homoseksueel te zijn en wel om volgende redenen.

In casu konden uw verklaringen over uw vermeende geaardheid, de bewustwording daartoe, uw relaties en uw kennis omtrent de LGBTQ-gemeenschap allerminst overtuigend. Zo verklaarde u homoseksueel te zijn en werd u gevraagd om uw geaardheid te omschrijven, al antwoordde u hier nogal summier: “Ik hou enkel van mannen” op. U leek daar verder weinig aan te kunnen toevoegen en u dan ook gepolst naar uw bewustwording, het moment in uw leven waarop u die aantrekking voelde omschreef u dit dan weer vaag als: “Ik voelde dat ik anders was”. U voegde daar verder aan toe dat “Ik werd niet aangetrokken tot meisjes, ik wou enkel bij jongens of mannen zijn” en viel in herhaling toen u eerder stereotiep opmerkte “Ik kreeg de bevestiging dat ik geen vrouwen wilde, enkel mannen”. U dan ook gevraagd hoe u die bevestiging zou hebben gekregen, bleek u hier niet op in te kunnen gaan en herhaalde u enkel dat u die bevestiging kreeg “omdat ik niet wilde praten met meisjes”. In elk geval, u beweerde ook dat u ‘anders’ was en gevraagd wat u hier dan mee zou bedoelen, bleek u opnieuw niet verder te geraken dan: “(ik) hield er niet van om met meisjes te praten”. U bleek daar verder niet over te kunnen uitweiden en u dan ook gepolst of u uw geaardheid nog op een andere manier zou hebben ontdekt, bleek dat vreemd genoeg niet het geval te zijn: “Ik had geen andere reden, enkel dat”. Dat u uw bewustwordingsproces zo beknopt zou omschrijven is reeds bevreemdend, doch ook gepolst naar uw gevoelens destijds bleek u bijzonder karig met informatie. Zo stelde u toen enkel (opnieuw) te voelen dat u “liever bij mannen was” en “dat is het”. U herhaalde verder wederom dat u niet met meisjes wilde praten en gevraagd wat u voelde in de periode tussen uw ‘ontdekking’ en de zekerheid die u kreeg antwoordde u opnieuw (en weinig verrassend) dat u “tussenin voelde ik enkel dat ik een relatie met

jongens wou hebben” en “Ik zag de jongens graag”. U bleek daarnaast de grootste moeite te hebben om nog meer over uw gevoelens te praten en u gevraagd deze te omschrijven geraakte u niet verder dan: “Ik hou van mannen”. U opnieuw de kans gegeven uw gevoelens verder te omschrijven herhaalde u enkel zichzelf en stelde u “Ik hou van alles aan mannen”. U meende zich in de periode nadien “opgesloten” te voelen, doch geraakte ook niet verder dan dit (CGVS, p. 7-9). Dat u dergelijke moeite zou hebben om ook nog maar een beetje over uw gevoelens te praten tijdens dit bewustwordingsproces, u hiervoor stevast vervalt in stereotiepe en vage beweringen doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Een seksuele geaardheid is een identiteit, een wezenlijk deel van iemands persoonlijk en gaat niet louter over daden en gedrag maar ook over gevoelens en beleving. Doorheen uw verklaringen kunt u wat dit betreft geenszins overtuigen. Op geen enkel moment was u aldus in staat om duidelijk de ontdekking van uw seksualiteit uit te drukken.

Daarnaast slaagde u er ook niet in het CGVS te overtuigen een oprechte relatie en/of seksuele contacten te hebben gehad met mannen. Zo verklaarde u in Bangladesh reeds twee partners te hebben gehad en daargelaten u uw eerste relatie niet beter wist te situeren dan toen u “vijftien, zestien” jaar oud was, bleek u maar weinig uitgebreid over deze relatie te kunnen vertellen. Zo zou u destijds samen zijn geweest met een zekere ‘B.’ en gevraagd hoe uw relatie tot stand zou zijn gekomen antwoordde u nogal stereotiep opnieuw dat hij over mannen praatte en “Niet zoals de andere, ze praten over meisjes”. U zou dan ook goede vrienden worden en merkte vreemd genoeg op dat hij zijn gevoelens deelde en u vertelde dat hij graag bij mannen was. U dan ook gevraagd hoe het kwam dat iemand zomaar zo’n zaken zou vertellen, antwoordde u enkel dat hij ‘anders was’, hetgeen maar weinig overtuigt. Temeer u zelf nog zou verklaren dat u over dergelijke zaken niet durfde te praten in Bangladesh, lijkt het nemen van zulke risico’s eerder weinig doordacht. Wat er ook van zij, u dan gepolst naar uw ‘eerste keer’ bleek u ook dit niet beter te kunnen situeren dan toen u “zestien, zeventien” jaar oud was. U omschreef dergelijk ingrijpende en ongetwijfeld memorabele gebeurtenis eerder summier als “Ik ging er heen en het startte”. U dan ook gevraagd hier meer over te vertellen antwoordde u enkel dat er niemand thuis was, u voor elkaar zat, hij dichterbij kwam: “en het startte” – eerder beknopt. Evenzeer zou u B. beknopt omschrijven als: “ik werd niet echt aangetrokken tot B. (...), nooit gevoelens voor hem gehad, enkel fysiek”. In elk geval, u zou nadien een relatie starten met een zekere ‘M.’ en gepolst hoe deze relatie tot stand zou zijn gekomen bleef u ook hier eerder kort: “Als ik naar het college ging, hij was mijn eerste vriend. We werden closer, we deelden onze gevoelens” en “Dan de seksuele relatie startte”. U er dan ook op gewezen dat zulks wellicht niet zomaar gebeurt en gevraagd naar meer info viel u enkel in herhaling en stelde u opnieuw nogal vaag dat u vrienden werd en gevoelens deelde. In elk geval, u meende dat M. ook homoseksueel was en gepolst hoe hij zijn geaardheid zou hebben ontdekt moest u het antwoord schuldig blijven. U bleek verder niets kunnen vertellen over uw partner “Wat kan ik zeggen” en gevraagd om hem toch enigszins te omschrijven antwoordde u nogal verrassend: “Ik heb niets te zeggen over hem”. U bijvoorbeeld gevraagd waarom u hem zo graag mocht, geraakte u niet verder dan “Hij zag er goed uit ” en u er dan ook op gewezen dat u bijzonder karig bleef met informatie over de liefde van uw leven antwoordde u nogal weinig afdoend: “Je moet preciezer zijn. Wat wil je precies weten? Dan is het gemakkelijker voor mij”. Dat u de grootste moeite zou hebben om ook nog maar spontaan iets kwijt te kunnen over uw partner, de verboden liefde waardoor u Bangladesh zou zijn ontvlucht en met wie u ruim twee jaar een relatie had, is niet ernstig. U werd gevraagd zijn uiterlijk te omschrijven, maar bleef steken bij “Hij was groot zoals mij, hij was een beetje mollig” en “Niets anders dat is het”. U kon daar verder nog aan toevoegen dat hij krulhaar had en zwarte ogen, doch waarom u hem net zo aantrekkelijk leek te vinden, leek u te zijn ontgaan. Zo ook omschreef u zijn karakter als “perfect”, “ik zag geen negatieve kanten” en “alles was positief”, hetgeen maar weinig overtuigt. U dan gevraagd naar bijzondere gebeurtenissen of herinneringen tijdens jullie relatie verviel u wederom in stereotypen en stelde u dat u graag samen weg ging. U dan gevraagd of u vaak samen gezien werd, antwoordde u “Als we de tijd hadden”, doch waarom u niet veel later dan weer zou beweren te vermijden vaak samen gezien te worden, is eerder bevreemdend. U wist tot slot wel zijn broers bij naam te noemen, maar hun volledige naam kende u niet (CGVS, p. 10-14). Dat u het ontstaan van uw relatie, uw relatie zelf en uw partner(s) op een dergelijke oppervlakkige en weinig overtuigende manier zou omschrijven is weinig ernstig te noemen. De foto’s die u neerlegde ter staving van uw relatie vermogen evenmin bovenstaande appreciatie om te buigen. Dergelijke privéfoto’s dragen immers geen enkele bewijswaarde daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft dan ook geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze werden gemaakt.

Tot slot bleek u ook een bijzonder geringe kennis te hebben over de homoseksuele gemeenschap, zowel in uw land van herkomst, als in België. Zo zou u regelmatig een stapje in de wereld hebben gezet met uw partner en u dan ook gevraagd of er ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen bestaan in Bangladesh, bleek u hier niet van op de hoogte te zijn, noch leek u hier ooit naar te hebben geïnformeerd. Evenmin had u enig idee of er organisaties zouden zijn die zich inzetten voor de

belangen van LGBTQ+ in Bangladesh, al meende u op Facebook wel zoiets te hebben gelezen. U bleek de naam te zijn vergeten. Dat u dan ook nooit hulp zou hebben gezocht bij dergelijke organisatie, of hiernaar zou hebben geïnformeerd, overtuigt dan ook niet. Te meer u hiervoor als verschuiving aanhaalde in angst te leven, doch vreemd genoeg later zou verklaren voor de problemen met uw ouders (waarover later meer), nooit te hebben nagedacht over een vertrek uit Bangladesh, lijkt dergelijke gang van zaken weinig plausibel. Wat er ook van zij, u had gehoord over een zekere 'Xulhaz' en meende op Facebook te hebben gelezen dat hij homoseksueel was en gedood werd. U bleek hierover verder eigenlijk amper iets kwijt te kunnen, wist niet wie hij was, wat hij had gedaan, noch kende u de omstandigheden van zijn overlijden. U hier dan ook op gewezen stelde u dan weer vreemd genoeg dat u "de details" niet had gelezen, hetgeen werkelijk onbegrijpelijk is. 'Xulhaz', een vooraanstaand lid van de LGBTQ-gemeenschap in Bangladesh, en uitgever van het eerste Bengaalse magazine over dit onderwerp in zijn soort, werd tijdens uw verblijf aldaar op brutale wijze om het leven gebracht in Bangladesh. Dat "de details" u dan zouden zijn ontgaan van dergelijke gebeurtenis binnen uw vermeende gemeenschap, die u persoonlijk raakt, houdt geen steek. Uw desinteresse is frappant. Hoe dan ook, gevraagd naar de Bengaalse wetgeving met betrekking tot homoseksualiteit leek u opnieuw weinig onderricht en antwoordde u nogal vaag "Wellicht in de gevangenis". U was klaarblijkelijk niet op de hoogte welke wetten zich hierover uitspreken, doch dat u zelfs niet met zekerheid leek te kunnen stellen dat er "wellicht" zware straffen zouden volgen ondergraaft uw geloofwaardigheid. Ook over België had u enkel te vertellen dat "Voor zover ik weet, België steunt de mensen". U had daar behalve dat men vrij kan leven en er "geen problemen" zouden zijn, eigenlijk niets concreet aan toe te voegen. Dient hier nog aan te worden toegevoegd dat u beweerde ook in België reeds enkele seksuele contacten te hebben gehad, al bleek u hun naam niet meer te kunnen herinneren: "een rare naam". U zou verder in België evenzeer richting Rainbow House, volgens u een bar, zijn gestapt en trok ook in Antwerpen, volgens u eveneens een bar, richting Shouf Shouf. Ofschoon voorgaande in eerste instantie eerder organisaties zijn die zich inzetten voor de rechten van LGBT, verwees u verder ook naar 'Het Roze Huis' wanneer u dan specifiek naar dergelijke organisaties werd gevraagd. Wat dat is, of wat zij konden betekenen voor u omvatte u nogal beknopt als: "Ze zijn in contact met organisaties, ze helpen organisaties". Het lijkt er dan ook sterk op dat u er weinig intensieve contacten op nahoudt met dergelijke organisaties, terwijl deze u ongetwijfeld op weg zouden kunnen helpen. U legde ter staving van uw bezoeken aan voornoemde 'bars' dan wel foto's neer, doch overtuigen deze evenmin. Immers werd reeds eerder opgemerkt dat dergelijke foto's niet vrij zijn mogelijke enscenering en te meer u vooreerst beweerde "vaak" op bezoek te gaan, doch dat later toch maar telkens "één keer" bleek te zijn, dragen deze stukken een bijzonder gesolliciteerd karakter (CGVS, p. 15-17, 20-23). Dat u hier niet meer interesse zou in tonen, of doorleefd over zou kunnen vertellen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dan ook finaal."

In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat het niet evident is om zijn gevoelens te beschrijven en dat hij moeite heeft om openlijk te spreken over zijn geaardheid "waardoor zijn antwoorden soms beknopt zijn of niet expliciet antwoord geven op de vraag". Hij wijst erop dat hij een zeer grote drempel heeft moeten overwinnen om zijn homoseksualiteit kenbaar te maken bij de asielinstanties. De Raad wijst er evenwel op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Hoewel kan worden aangenomen dat iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van de homofobe Bengaalse samenleving. De uiteenzetting in het rapport van Vluchtelingenwerk Vlaanderen (verzoekschrift, stuk 4) werpt hierop geen ander licht. Er wordt *in casu* immers terdege rekening gehouden met eventuele drempels die verzoeker dient te overkomen om over zijn voorgehouden homoseksualiteit te spreken, doch dit doet geen afbreuk aan het feit dat van

verzoeker kan worden verwacht dat hij zijn geaardheid aan de hand van doorleefde en gedetailleerde verklaringen *in concreto* aannemelijk maakt. Uit de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven blijkt zulks *in casu* allerminst het geval.

Verder stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij in Bangladesh twee relaties heeft gehad, een eerste met B., hetgeen enkel een fysieke relatie was, en nadien met M. Hij stelt dat hij verklaarde dat hij vaak met M. afsprak maar dat ze anderzijds ook probeerden te vermijden te vaak samen gezien te worden. De Raad stelt vast dat verzoeker eerst verklaarde: *"We gingen graag samen uit, soms in de stad, soms buiten de stad. We hingen her en der rond."* Op de vraag of hij en M. vaak samen gezien werden, antwoordde hij: *"Als we de tijd hadden, of de kans om weg te gaan."* Op de vraag welke voorzorgsmaatregelen hij nam zodat hij niet zou worden betrap, antwoordde hij: *"In onze regio bleven we niet vaak samen, we probeerden niet vaak samen gezien te worden, probeerden ons te verstoppen."* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Hieruit blijkt dat verzoeker zijn verklaringen aanpast naargelang het verdere verloop van het persoonlijk onderhoud en de bijkomende vragen die hem werden gesteld, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn voorgehouden homoseksuele relaties in Bangladesh. De Raad wijst er daarenboven op dat verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat homoseksualiteit in de Bengaalse gemeenschap wordt afgekeurd *"zodat het niet makkelijk was elkaar te ontmoeten en te vertrouwen of vertrouwd te worden"*, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet *in concreto* kon duiden op welke wijze hij en zijn beweerd partners in Bangladesh op de hoogte waren van elkaars homoseksualiteit (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-12).

Vervolgens voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hij niet op de hoogte was van ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen of van organisaties die zich inzetten voor de belangen van homoseksuelen in Bangladesh *"door het feit dat het algemeen geweten is dat dit niet aanvaard werd in Bangladesh"*. Hij stelt dat hij en zijn partner hun best deden om hun relatie verborgen te houden, waardoor hij geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen wou opzoeken. Hij zocht geen organisaties op die zich inzetten voor homoseksuelen en zocht hierover geen informatie op uit angst te worden betrap, aldus verzoeker. Hij stelt dat hij weet dat homoseksualiteit wettelijk verboden is in Bangladesh maar meent dat het feit dat hij de exacte wetten niet kent, niet impliceert dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn geaardheid. De Raad wijst erop dat verzoeker heden meent internationale bescherming te behoeven omwille van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid. Er kan dan ook redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij zich terdege informeert over de bejegening van homoseksuelen in zijn land van herkomst en dat hij tracht te achterhalen op welke eventuele hulp hij er zou kunnen rekenen. Dat verzoeker heeft nagelaten dit te doen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerd homoseksuele geaardheid. Er kan niet worden ingezien dat het opzoeken van informatie over de ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen, over organisaties die zich inzetten voor de rechten van homoseksuelen en/of over de regelgeving omtrent homoseksualiteit ertoe zou leiden dat verzoeker zou worden betrap. Temeer daar verzoeker beweert homoseksuele contacten te hebben gehad in zijn ouderlijk huis en dat van zijn beweerd partner. Het opzoeken van informatie over ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen impliceert bovendien niet dat men zelf deze plaatsen dient te bezoeken. Het voorgaande klemt des te meer daar verzoekers verklaringen over de levensomstandigheden van homoseksuelen in België en zijn contacten met ontmoetingsplaatsen en organisaties voor homoseksuelen in België geenszins gedetailleerd en coherent zijn, zoals in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven op pertinente wijze wordt uiteengezet.

Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid (zie *supra*), evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker beweert hierdoor te hebben gehad. Dit klemt des te meer gelet op de volgende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing:

"Zo verklaarde u betrap te zijn tijdens de daad door uw vader, doch gevraagd hoe dit mogelijk zou zijn geweest stelde u nogal weinig afdoend dat zij vervroegd thuis kwamen en u hen niet had verwacht. U dan ook gevraagd of u de deur van uw kamer niet eens op slot zou hebben gedaan, bleek dat niet het geval te zijn. Een dergelijke zorgeloosheid is dan ook bijzonder verwonderlijk. Wat er ook van zij, u zou daarop richting 'een vriend' zijn gevlucht in Dhaka Palton en daargelaten u daar ruim drie maanden zou blijven wist u niet eens het exacte adres te noemen. U zou dan ook niet meer terug naar huis zijn

gekeerd, maar gevraagd hoe u dan uw paspoort te pakken kreeg antwoordde u vooreerst dat u uw moeder zou hebben ontmoet, al wijzigde u meteen u w verklaringen en stelde u dat u met haar had getelefoneerd. Hoe dan ook, u meende dat uw moeder uw reis had georganiseerd en beweerde dat zij daarvoor zo'n 16.000 euro had betaald. U leek niet te weten hoe uw moeder aan dat bedrag zou zijn geraakt en bovendien lijkt het maar weinig waarschijnlijk dat uw moeder dergelijk bedrag zou kunnen verzamelen zonder medeweten van uw vader. In elk geval, u meende dat na de aanval ook uw partner kon ontkomen, maar verklaarde vreemd genoeg nooit meer iets van hem te hebben vernomen. Daargelaten het reeds bijzonder weinig aannemelijk lijkt dat u helemaal niets meer zou hebben vernomen, is het zo mogelijk nog frappanter dat u meermaals zou stellen dat u hem niet kon vinden op Facebook, u geen contact had en dacht dat hij zijn Facebook had gedeactiveerd. Zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan de blauwe map, bent u immers nog steeds vrienden met uw beweerde partner op Facebook, heeft u nog steeds contact en blijkt hij als klap op de vuurpijl zelfs in Italië te zijn. Het hoeft dan ook geen betoog dat bovenstaande vaststellingen bijzonder tekenend zijn voor uw absolute gebrek aan oprechtheid en uw geloofwaardigheid aldus compleet wordt ondermijnd. [...]

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker met betrekking tot de Facebookpagina van zijn voormalige partner M. als volgt:

“Verder wordt in de bestreden beslissing beweerd dat verzoeker nog contact heeft met zijn ex, M. en dat hij in Italië zou verblijven. Dit wordt betwist door verzoeker. M. is niet meer terug te vinden in zijn facebook. Indien hij hem opzoekt in Facebook messenger vindt hij geen berichten meer terug en indien er op zijn profiel gelikt wordt, wordt er een foutmelding gegeven. Het lijkt er dan ook op dat hij door M. geblokkeerd werd. Verzoeker brengt screenshots bij waaruit dit blijkt”.

De Raad stelt vast dat het administratief dossier wel degelijk informatie bevat waaruit blijkt dat verzoeker M. vrienden waren op Facebook en dat M. in Italië verbleef (zie map 'Landeninformatie'). De screenshots die verzoeker toevoegt aan zijn verzoekschrift (stuk 5) zijn niet van aard aan te tonen dat verzoeker geen contact meer had met M. via Facebook. De eerste screenshot toont enkel aan dat verzoeker een conversatie kan starten met M. Verzoeker kan ook zelf zijn gespreksgeschiedenis met M. hebben verwijderd. De tweede screenshot toont enkel aan dat er sprake was van een technisch probleem bij het bezoeken van een bepaalde website, zonder dat duidelijk is over welke website het gaat. Hoe dan ook, dergelijke screenshots zijn gemakkelijk manipuleerbaar door middel van allerhande knip- en plakwerk en ontberen dan ook bewijswaarde.

Verder merkt de Raad op dat het attest van gezinssamenstelling (verzoekschrift, stuk 3) vermeldt dat de alle gezinsleden een goede relatie met elkaar hebben. Nochtans beweert verzoeker dat hij op 20 september 2019 door zijn vader werd betraptd terwijl hij in het ouderlijk huis seksuele contacten had met zijn partner waarna zijn vader hem zelfs zou hebben proberen te wurgen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Dat in het attest van gezinssamenstelling dat werd opgesteld na deze beweerde gebeurtenissen, met name op 15 september 2020, wordt vermeld dat alle gezinsleden een goede relatie met elkaar hebben, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas.

Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Tot slot stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert dat verzoeker geen enkel origineel document voorlegt ter staving van zijn identiteit:

“Ten eerste legde u geen enkel origineel document neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 28 januari 2020, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Gevraagd naar mogelijke stukken ter staving van uw identiteit, merkte u echter vreemd genoeg op nooit een identiteitskaart te hebben gehad. Daargelaten dit blijkens toegevoegde informatie eerder weinig waarschijnlijk lijkt, meende u daarentegen wél een paspoort te hebben gehad. Gevraagd naar dit stuk, merkte u dan weer eerder stereotiep op dat de smokkelaar het paspoort zou hebben afgenomen. Ofschoon u het verlies van uw paspoort nooit zou hebben aangegeven bij de daarvoor bevoegde instanties, bleek u plots ook niet meer te weten sinds wanneer u dat paspoort zou hebben gehad. Nog vreemder was evenwel dat u evenmin leek te weten of u eigenlijk Bangladesh had verlaten met dat paspoort, of de smokkelaar een ander paspoort zou hebben geregeld. Dat u hier helemaal niet van op de hoogte zou zijn, raakt werkelijk kant noch wal en te meer u nadien plots zou verklaren wél een ander paspoort te hebben gebruikt, nota bene met een andere naam, wordt uw geloofwaardigheid ernstig ondermijnd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 25 juni 2020, p. 4-6). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u uw paspoort (en identiteitskaart)

liever niet kenbaar wenst te maken aan de Belgische autoriteiten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Wat er ook van zij, u voegde na het persoonlijk onderhoud nog foto's toe van uw geboorteakte en uw studentenkaart, al vermogen deze documenten evenmin om voorgaande appreciatie om te buigen. Immers betreft het hier slechts foto's/kopieën en kunnen deze altijd onderhevig zijn geweest aan mogelijk knip- en plakwerk. Evenmin is de geboorteakte voorzien van een foto (of zelfs vertaling), waardoor niet met zekerheid kan worden gesteld dat deze u dan wel zou aanbelangen. De studentenkaart is evenmin een officieel identiteitsdocument en kan dus evenmin uw identiteit staven. Dat u deze bovendien plots wel zou kunnen neerleggen terwijl u eerder verklaarde "geen documenten" te hebben in Bangladesh, is hoogst opmerkelijk (CGVS, p. 3). Het CGVS wenst er dan ook op te wijzen dat uit toegevoegde informatie blijkt dat allerhande documenten wegens 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt. Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid aldus een eerste keer daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt."

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een attest van gezinssamenstelling (stuk 3) waarvan hij beweert dat dit tevens zijn identiteit aantoont. Verzoeker laat vooreerst na te verduidelijken op welke wijze hij aan dit document is geraakt. Het attest werd immers opgesteld nadat verzoeker reeds uit Bangladesh was vertrokken, doch het is wel opgesteld met verzoeker als centrale figuur, zijnde degene wiens gezinsleden worden geattesteerd. Tevens dient erop gewezen dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn oudste broer werd geboren in 2001 en dat zijn jongste broer werd geboren in 2013 (administratief dossier, stuk 8, "verklaring DVZ", verklaring 17), terwijl in het attest van gezinssamenstelling wordt gesteld dat zijn oudste broer werd geboren op 3 januari 2002 en dat zijn jongste broer werd geboren op 20 september 2014. Mede gelet op het feit dat verzoeker geen identiteitsdocument voorlegt dat onomstotelijk zijn identiteit kan aantonen, doen dergelijke anomalieën afbreuk aan de bewijswaarde van dit attest van gezinssamenstelling. Daarenboven legt verzoeker slechts een kopie voor, die wegens de mogelijke manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontbeert. Dit klemt des te meer daar uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Bengaalse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert.

Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat verzoeker op zijn Facebookpagina aangeeft op vrouwen te vallen, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

2.3.2.3. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemd artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER